

Begrundelse

Rahbæk Møller (SF):

I den senere tid er der kommet en række undersøgelser af kvindeandelen blandt de fastansatte på universiteterne og de højere læreanstalter. . . .

Første næstformand (Ivar Hansen):

Jeg henstiller, at de, der forlader salen, gør det i ro, så forhandlingen kan fortsætte uforstyrret. – Jeg går ud fra, at medlemmerne har hørt, hvad jeg har sagt.

Rahbæk Møller (SF):

I 1992 iværksatte Styringsgruppen for Kvindeforskning således en undersøgelse, der viste, at kun 16 pct. af professorerne, lektorerne og adjunkterne ved universiteterne og de højere læreanstalter var kvinder, og, hvad værre var, at andelen stort set ikke har ændret sig i løbet af en 10-årig periode. Det sidste er et centralt punkt, fordi kvindeandelen blandt studenterne efterhånden er omkring de 50 pct. Man kunne derfor vente, at der var tale om en generationsbestemt skævhed, der ville løse sig af sig selv, men analysen viste, at der ikke kun var tale om en generationsbestemt skævhed.

I 1993 kom Det Kongelige Danske Videnskabernes Selskab med en analyse på et lidt andet grundlag, men med samme konklusion. Videnskabernes Selskab foreslog derfor også at gøre noget aktivt for at bryde dette mønster. Jeg vil senere vende tilbage til det konkrete forslag.

Endelig kom i 1993 en rapport fra Forskningspolitisk Råd, der var lidt mere optimistisk end de to nævnte. Det bør dog nævnes, at den forøgelse af kvindeandelen, som denne rapport tilsyneladende har registreret, var beskedent. Særlig slående var det, at kvindeandelen i adjunktansættelser kun var ca. 20 pct. og oven i købet faldende i perioden.

Det bør også nævnes, at de øvrige nævnte organer og Ligestillingsrådet er af en anden opfattelse end Forskningspolitisk Råd og derfor foreslår kraftigere tiltag.

Desværre har undervisningsministeren hidtil valgt at følge Forskningspolitisk Råd, endda i en meget stilfærdig udgave, idet ministerens hidtil eneste aktive handling er et brev til rektorerne med en opfordring til at udforme en personalepolitik.

Fra SF's side ønsker vi derfor, at Folketinget får lejlighed til at drøfte problemstillingen.

Besvarelse

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Det danske samfund har i løbet af de sidste 50 år gennemgået meget betydelige samfundsmæssige ændringer. En af de væsentligste udviklingstendenser siden krigen har været kvindernes fremmarch på arbejdsmarkedet og i uddannelsessystemet. Kvinderne er gået ind på nye erhvervs- og uddannelsesområder, som tidligere næsten udelukkende var domineret af mænd, og traditionelle normer for valg af uddannelse og erhverv er i øvrigt under kraftig forandring.

Denne generelle tendens slår igennem med forskellig styrke og hastighed, og vi har i Folketinget ved flere lejligheder drøftet, hvad vi kan gøre for at fremme mulighederne for en mere lige kønsmæssig sammensætning blandt de ansatte på universiteter og højere læreanstalter. Flere undersøgelser har været gennemført, og da Undervisningsministeriet sammen med Forskningspolitisk Råd skulle undersøge forskerrekutteringen på alle de højere uddannelsesinstitutioner, var det oplagt også at belyse den kønsmæssige sammensætning.

Undersøgelsen har bl.a. dokumenteret, at der på nuværende tidspunkt er en skæv kønsfordeling blandt forskerne. Kvindernes andel bliver lavere, jo højere op i stillingshierarkiet man kommer.

Såvel forskerrekutteringsundersøgelsen som forskningsstatistikken viser imidlertid også, at der gennem 1980'erne er sket en forøgelse i kvindernes andel af det videnskabelige personale. Forøgelsen har dog været beskedent, og udviklingen mod en mere ligelig kønsfordeling har været langsom. På de fleste institutioner er andelen af kvinder øget med 2-4 pct. i videnskabelige stillinger over perioden fra 1984 til 1991.

Hvorfor er der så ikke blevet ansat flere kvinder i denne periode? Der kan naturligvis være flere mulige forklaringer. Rekrutteringsgrundlaget har tidligere været langt mere kønsmæssigt ulige sammensat end i dag. Så sent som i midten af 1980'erne var to tredjedele af de færdige kandidater mænd. I dag er billedet vendt. På 14 ud af 19 større uddannelsesområder udgjorde kvinderne i 1991 50 pct. eller mere af de studerende.